

θέατρο

Ναύτες στή συνοδεία του Μενελάου.
Φωτογρ.: Κ. Φλέγκας

Θέατρο τής οδού Καπλανών 6. 1 με 30 Σεπτ. 9.30 μ. μ. Ευριπίδου ΤΡΩΑΔΕΣ.
Κατά διδασκαλίαν Τσαρούχη.

Βλέποντας κάθε βράδυ τήν παράσταση τών Τρωάδων, πού έστησεν ο Τσαρούχης και πού πραγματοποιήσαν ήθοποιοί εξαιρετικοί, κάμνοντας μέ άλλα άγόρια πότε τόν στρατιώτη τών νικητών Έλλήνων, υπό τόν Έσατζή Ταλθύβιον, πότε τόν ναύτη, στή συνοδεία του Μενελάου, αισθανόμουνα οτι μπαίνω σέ βραδινό χαμάμ μέ τά φώτα χαμηλά και μέ κεριά και λιβάνι νά καίει. Δέν είμαι θιασώτης καμιανης έλληνικότητας, άφου θεωρώ τόν δολοφονημένο Παζολίνι ή τόν Φελίνι, πού ζει άκόμα στή Ρώμη, περισσότερο Έλληνες άπό όλους αυτούς πού παριστάνουν τούς Έλληνες, τών Αθηνών, λογοτέχνες δήθεν, ή μή, άκαδημαϊκούς και διανοούμενους χωρίς ίχνος σώματος, αλλά αυτό τό πράγμα ήταν σπουδαίο έλληνικό στήσιμο γεγονότων. Πρώτα πρώτα λυπήθηκα τίς φαρμακαποθήκες, τά φαρμακεία, και τά κουτιά μέ τά ψυχοφάρμακα - όλα αυτά τά LUMINAL, LARGACTIL, τό VALIUM, τό STEDON, τό Άλκόν και τά άλλα τής σειρας, πού τόσο καιρό είχα τήν άτυχία νά γεύομαι στήν κάθε παράσταση θιάσου στήν Αθήνα. Μολονότι σιχαίνομαι τήν υγεία πού δίνει τό θράσος τής τσέπης, και ή μειωμένη αντίληψη για τό πεσμένο όραμα του γύρω χώρου, άσπάζομαι αυτό τό σταθερό, και άδρό στήσιμο, και τής Κασσάνδρας, και τής Άνδρομάχης, και τής Έκάβης, στήν παράσταση του Τσαρούχη. Στήσιμο πού θύμιζε και κινέζικο θέατρο, αλλά πού συναντούσε τήν βαθιά ψυχολογική γραμμή του τέλειου, σπάζοντας και ή Κασσάνδρα, και ή Άνδρομάχη στό βάρος πού φέρνουν οι μεγάλοι στίχοι πού έλεγαν. Πρώτη φορά είδα θέατρο έν θεάτρω στό μονόλογο τής μανίας τής Κασσάνδρας. Η Κασσάνδρα μιλάει και ο χορός και ή Έκάβη βλέπουν μιά ολόκληρη παράσταση. Μέ τά μισοσβησμένα όράματά της στήνει μιά παράσταση μέσα στήν παράσταση. Κι αυτό γίνε-